

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyiltér petit soronként 50 fillér.

Lapkiadó-tulajdonos
Az „ÓZDI JÁRÁSI NYOMDA“

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
„ÓZDI JÁRÁSI NYOMDA“ ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Gyermekvédelem.

Aki a magyar jótékonyági és így a gyermekvédelmi egyleti életet figyelemmel kísérte, tapasztalhatta, hogy meglehetősen régóta sok egyesület működik és hogy az utolsó években az egyesületek száma rohamosan nőtt. Ez természetesen, mert a gyorsan szaporodó társadalmi bajokat, különösen a növekedéssel járó nyomort enyhíteni kellett, és miután mindig van jószívű ember, egy jótékony intézmény a másik után lépett életbe; sőt legrégebbi egyleteink többnyire felvették programjukba a karitatív gyermekvédelmet is.

De valljuk be őszintén, nem mindig abban az egymásutánban, abban a sorrendben léptek életbe, mely az egészséges, fokozatos fejlődés szempontjából kívánatos lett volna. Nem annyira jól megfontolt, előre megállapított rendszer szerint, mint inkább az egyéni ember-szeretetet sugallta lelkesedés folytán keletkeztek.

Ennek következménye nem csak az volt, hogy a gyermekvédelem egy-egy

ága teljesen kimaradt a sorrendből, hanem az is, hogy a létező egyesületek, működésük közben a kiegészítő intézmények és a végrehajtási intézkedések újabb és újabb hiányait érezték.

Pedig az emberszeretet apparátusa csak úgy képezhet egy teljes egészet, csak akkor működhetik nagy eredménnyel, ha a humánus intézmények és intézkedések egymást minden irányban kiegészítik.

Bármilyen szépen és nemesen működnek is egy-egy karitatív egyesület, nagy eredményeket egy társadalomban, egy nemzet életében észrevehető javulást csakis tömeges mentéssel lehet elérni.

Hogy ezt elérhessük: helyes önműködésre és jó preventív rendszerre van szükségünk. A preventív rendszer követeli a helyes diagnózist.

Ha ama sok lelki és testi betegségnek, az úgynevezett gyermeknyomor-nak okait kutatjuk, meggyőződhetünk majdnem minden egyes esetben, hogy a gyermek veszélyeztetését vagy pusztulását megelőzte a család hiánya, vagy züllése.

Alkoholizmus, tuberkulózis terhelik a családot, terhelik tehát a gyermeket már születésekor. Rossz élelmezés, túlszűlt lakás, tudatlanság, elkeseredés, erkölcsstelen és sokszor bünos környezet okozzák egész nemzedékek degenerálását.

Csak akkor gyakorolunk igazi gyermekvédelmet, csakis akkor várhatunk nagyobb eredményeket, nemcsak utólag segítünk és ápolunk ott, ahol már baj van, hanem ha a sorsüldözött gyermekek s az egész emberiség ellenségeivel felvesszük a harcot az egész vonalon.

Azt a milliót, melyben százezrek felnőnek, melyben legfolyékonyabb éveiket töltik a gyermekek, ezt kell egészségessebbé, jobbá tenni. Minden törekvés, mely a szegénysorsu család létfeltételein segít, egyszersmind praktikus preventív gyermekvédelemre.

Az első kezdet nehézségein már túl vagyunk. A nehéz gazdasági viszonyok dacára sikerült az uttörés, a pionnirmunka. De előttünk áll: az elért eredményt fenntartani és továbbfejleszteni. Ebben a sok és nehéz munkában, eb-

TÁRCA.

A vágányokon.

Angolból: Zoltán Vilmos.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Roch még érezte a forró csók hevét, melyet ép az imént rabolt a karosszékben nyugvó Gizella üde ajkairól, midőn kinyílott az ajtó és belépett a férj. Roch ijedt, fürkésző tekintet vetett barátjának Hector Morlainesnek arcára.

Ez leült, közel tartotta csizmáit a kandalló üzéhez és szemmel látható érdeklődéssel nézte az azokról felszálló párákat. Majd nyujtozkodott és mosolyogva dörzsölte kezeit.

Roch fellélekzett.

— Hector mit sem vett észre, — nyugtatta meg önmagát!

Hector csakugyan nem vett észre semmit. Hogy erről megbizonyosodjék, elég volt látnia azt a nyugodt megelégedést, mellyel amaz átengedte magát a tűz jótékony hatásának. S a

mikor Hectort maga előtt látta, kényelmesen elnyujtozkodva a széken és nagy kezeit izmos combjára támasztva, — önkéntelenül összehasonlította e vöröshaju óriás izmos termetét a saját cingár alakjával. Az összehasonlítás eredménye nem az ő javára ütött ki, noha másrészt érezte, hogy elegancia és csín tekintetében felette áll barátjának. Lám, hisz ugyanezen a véleményen volt Gizella is. És Roch unottan mosolygott,

Roch mértéktelen életmódja miatt, mely nemcsak egészségét veszélyeztette, hanem ereszényét is, kénytelen volt elhagyni Londont. Nehány nap óta itt él elhagyott pusztaságok közepette birtokán. Egyedüli szomszédja ifjúkori barátja, Hector volt. Hector nős volt és örömmel rendelkezésére bocsátotta vendégszeretetét iskolatársának, melylyel ez oly rutul visszaélt.

Roch menni készült. Hector szintén felemelkedett.

— Az éjszaka gyönyörű. Egy darabon elkísérlek és elszívom pipámat.

— Szégyeld magad, te rossz ember — szólt tréfás nehezettel Gizella — hát magára tudod hagyni szegény kis feleségedet.

Aztán odatartotta homlokát férjének, a ki gyöngéden megcsókolta.

Az égen ezernyi csillag ragyogott és a keményre fagyott föld tompán kopogott a két férfi léptei alatt. Roch meg volt ugyan győződve, hogy Hector nem gyanakszik, de a megcsalt barát oldalán babonás, megmagyarázhatatlan félelem gyötörte.

A két férfi a vasuti vágányokhoz ért, melyek két felé osztották a rengeteg kiterjedésű mezei birtokot. A távirópoznák feketén meredtek a halvány derengésben csillogó teljesen sötétkék égboltozat felé s messze a látóhatár peremén jelzőlámpa vöröslő fénye ragyogott.

Hector hirtelen megállott, felemelte karjait és azokat sulyos ütessel lebocsátotta Roch vállaira. Ez megtántorodott és a földre rogyott. A támadó azután rátérdelt áldozatára, annak száját betömte és kezeit megkötözte, majd felvonszolta a vágányokra és azokon keresztbe-

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhöges, skrofulózis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárban. — Ára üvegenként 4.— korona.

ben a harcban, mely nemcsak a gyengét védi, hanem amelyben offenzíve küzdenünk kell minden ellen, a mi nem csak a nemzeti jólét, hanem az egész emberiség ellensége, ebben a nagy harcban sok morális és anyagi erőre van szükségünk. Mindenki segíthet bennünket, mindenki hozzájárulhat e munkához. Nem egyesek lelkesedése, hanem az összes individuumok lelkiismeretének felbredése fogja a szociális kérdéseket. ha nem is teljesen megoldani, de minden esetre javulást hozni:

HETI KRÓNIKA.

Egy kis felsülés. Farsang felé járunk, s mégis csend s nyugalom van minden felé. . . A nagy sár után jött hirtelen tél, úgy látszik befagyasztott mindent.

Oh mi szegény emberek, milyen sivár az egyhangú élet, nincs benne egy tikarcnyi, amibe akár jókedvből akár dühös haragunkban bele lehetne kapaszkodni. Pedig nyugtalan vérrünk, ha döcögösen is mindig, s mindentűt az aktualitást keresi s kutatja. De hiába, nincs semmi nincs. Már már reményünket kezdjük teljesen elveszíteni a mikor szerkesztőségünk ajtaján kopognak.

Jön a postás, hoz egy levelet, a *bélyeg sőt a bélyegző lenvomata* is rajta van. Kiváncsian felbontjuk, s megdöbbenve olvassuk a következőket.

„Gyilkosság“ Ózdon a napokban dermesztő gyilkosság történt, a mázd meg utcán, közvetlen a posta hivatal előtt, két reményteljes ifju, meggyilkoltatott. Mint halljuk a tetteseknek nyomában vannak.

Nosza szerkesztőség! itt az aktualitás, itt az alkalom. Egy ilyen sensatio új hírért bizonyára 10 új előfizetőt kapunk. *Nyakigláb* tudósítónk ekkor már flobertjével fegyverkezve

fektette olyképp, hogy annak nyaka odaért a vágány vasához, melynek metsző hidege kés éleként marta bőrét.

A megcsalt férj azután elővette óráját, azt megnézte a pipája fényénél és így szólt:

— Ötvenkét perc múlva itt lesz az express.

Rocht a hirtelen támadás elbódította és Hector vaskezeitől fojtogatva, meg sem kísérelhetette a kiállást, majd teljes tehetetlensége megfosztotta akaraterejétől. Csak a Hector szavai tárták fel előtte helyzetének borzalmas voltát és érezte, a mint haja az iszonyattól égnek mered.

A halálfelelem új erőt kölcsönzött neki. Hátát hirtelen nekivette a vágányoknak és féreg gyanánt összegöngyölyödve legurult a töltésen.

Am Hector vaskézzel újból felvonszolta és most erősen odakötötte a vágányhoz.

— Így, most próbálj moccani!

Sötét kétségbeesés szállt a szerencsétlen ember szívébe. Tudta, hogy menthetetlenül elveszett és szemeimből, melyeket lezárt, hogy hóhérijának gunyos tekintetét ne lássa, kicsordult a könny.

— Még negyven perc, Roch!

Megsemmisítő hatással csaptak le Rochra a gunyosan kiejtett szavak. Hörögni kezdett. A percek végtelen lassúsággal teltek.

— Még egy negyed óra!

Rocht hirtelen elfogta az élet vágya. Lelke előtt elvonult egész élete és végtelen gyűlölet Gizella iránt, a ki miatt meg kell most halnia.

— Még tíz perc!

a helyszínére indult. Térdignyak pedig lázban van.

Ujra kézbe vesszük a drága kis levélkét, s ekkor látjuk, hogy jobb alsó csücskében kicsi apró betűkkel még a következő megjegyzés áll.

A hült tetemek bevitettek a közelben fekvő kir. postafőnök lakásába, a hol is szakértő által felboncoltattak, a külső és belső részek alaposan kitisztitván, bebalzsamoztatták, teknőbe tétettek, s méltó rendeltetésük átadásának határidejéül, szombat este tüzetik ki, melyre a szerkesztőség meghívatik.

Most már észre tértünk, megismertük az írást.

Hohó főnök ur! Ön úgy látszik csalafintáskodni akar velünk? Hát azt hiszi bennünket be lehet ugratni?

Azonnal leküldtük *nagyevő* szolgálókat az ugynevezett járási nyomdába, s megrendeltük a következő 10 drb. meghívót.

Szombat estére egy kis barátságos vacsorára s annak utánna való mulatságra kedves családjával szívesen látom s elvárom, s természetesen szépen alányomattuk a *főnök ur nevé*t.

Szombaton este aztán a közelből lestük mi az eredmény?

$\frac{2}{2}$ 8 órakor az általunk meghívott családok egymásután gyülekezni kezdtek. A mikor az utolsó meghívott is beérkezett, mi már t. i. a szerkesztőség is bekopogtattunk.

Hát Uramfia!! mindjárt az előszobában mint a tisztelgő katonák sorakoztak, a patent záros borosüvegek, tarkítva mint kürtösök, szikvizgyári sodával. A konyha ajtó előtt elhaladva oly kellemes szag ütötte fel az orrun, hogy ismerve biztos szimatunkat, megállapítottuk, hogy ott nemcsak az ifjak bebalzsamozott részei, de gyenge falusi libák, puzsák temetei is pirulnak a hamvasztó kemencébe.

Mély hajlongások között nyitottunk be a legelső szobába, a főnök ur az ő megszokott barátságos arcával, s *gunyos mosolyával* a meglepődésnek legkisebb jelenéskül fogadott.

Hector kiszámított kegyetlenséggel jelentette az idő haladását. Roch arcára kiült a hideg verejték. A vágány néha gyengén megrendült, a távolból időközönként tompa mo aj zaját hozta a szellő. Az expressz közeledett.

Még három perc, Roch.

A távolban már látszottak a közeledő vonat lámpái. A moraj egyre nőtt, most méhraj döngéséhez, majd meg már tenger zugásához hasonlított. Roch félig öntudatlanul bámult a rohanó gép lámpáiba. Remény és kétségbeesés másodpercenként váltakoztak dobogó szívében s gondolkodni már alig képes agyában. Am a vonat irtóztató sebességgel közeledett. E pillanatban belátta, hogy menthetlenül elveszett.

Az elrobogó expressznek gépésze és fűtője vérfagyasztó kiáltást hallott. Együttal bizonytalan, elmosodott csoportozatot láttak a vágányok szélén; a következő percben minden eltűnt mögöttük.

A vonat elrobogott . . . Hector leszedte Roch béklyóit, a kít az utolsó pillanatban lelökött a vágányról.

Mihelyt a szerencsétlen érezte, hogy szabad, elkezdett rohanni és kezével átfogva nyakát, örülten ordította:

— Hol a fejem? Hol a fejem?

Isten hozta az Ózdi Hirlap *mindig kitünően informáit szerkesztőségét.*

Szervusztok fiuk, nagyon örülök, hogy eljöttetek a „halotti torra“, ugy-e sok szép vendégem van, ezek ma mind nem ettek ugy-e semmit?

Mi adtuk a szerényt, s vártuk mi fog most történni?

Vacsora közben felállt az öreg, s ékes szavakkal megeresztett egy diktiót, üdvözöven vendégeit, s különösen megköszönné nekünk, hogy alkalmat adtunk egy kis barátságos összejövetelre, a mi bizony a mi nagy városias jellegű falucskánkban ritka mint a fehér holló.

Mi elképedve hallgattunk, mert más eredményt reméltünk, míg aztán megmagyarázta az öreg, hogy stiklink ismét nem sikerült. Mint rendesen, most sem volt a szerkesztőség elég körültekintő, mert nem gondolta meg mikor a a meghívókat a postára adatta, hogy azt ott az éppen illetékes helyen el is olvashatják.

S tényleg kisült, hogy az expedialást Sanyi ur a kiadó eszközölvén, mindent besugott az az öregnek, s így a vendégek jövele neki neki egyáltalában nem volt meglepetés.

No de volt is aztán „torral“ egybekötött „zsúr“ egész viradtig. Az öregebbek megeresztették a *garasost*. (természetesen kikötve becsületszóra, hogy 10 fillérről nem mennek felebb, a tisztelendő urnak azonban pechje volt, regresszirozni akarván magát, a vége fele felmentvényt adott.) A fiatalok pedig, ha nem is zenekar, de „Lekszi“ sóló hegedűje s zongora mellett táncra perdültek s megmutatták, hogy a faluban is kellemes a zsuozás ha mindjárt egy kis furfanggal s felsüléssel is lehet hozzájutni.

—csi.

Tekintetes

Nyárai Rezső, született Valperla Péter m. kir. udvari szabó urnak.

Bécs, császári palota.

Kedves Testvér!

Én az élet szinpadán, te meg az Olvasóegyletén komédiázol, ne vedd tehát rossz néven a megszólítást. A mult vasárnap végig hallgattam az Erdészleányt, becsületesre mondom, hogy a frakkodor kívül a kupléd tettettek legjobban. Hallod-e, kolosszális alkotás az, micsoda frenetikus taps kísérté szavaid nyomát! Talán e hatással adhatom magyarázatát annak, hogy én is a rimfaragók közé vedtettem (vagy pardon: azok közé felemelkedtem), amikor az alábbi saját költésű kuplé szöveget megküldöm neked. Használd egészséggel.

Cimet nem adtam a kuplénak, rád bizom azt, de hogy némi választékos legyen, ajánlom a következőt: „A bőrig-ázott özv. stiglic vagy vigan menjünk a pokolba.“

A vers, Kedves Testvér, rettenetesen rossz. Ennél rosszabbat soha életemben nem láttam. Bizom benned, hogy ott, ahol szükségét érzed, javítani fogsz rajta. Meg kell vallanom azonban neked, hogy egy jó dolog mégis van benne s ez az, hogy *aktuális*.

Tedd tehát szivedre a kezéd és olvass!

*Amikor a tegnap reggel
Szinház után haza mentem,
A nagy hóban eltévedtem
S a Hangonyba beleestem.
Hogy ne vesszen kárba estem
Abban rögvést megfürödtem.
Volt a vízben egy kis hideg,
Majd, hogy csonttá fagyott ingem
De én még sem reszkettem,
Sőt magam jól éreztem*

S nevettem,
Mert a tréfát szeretem.

Haza megyek nagy szomaran,
Az izzadság csurgott rólam.
Jobbra-balra kopogtatok,
Ajtónyitást mégsem hallok.
Sem itt, sem ott egy hang nincsen,
Minden lélek alszik mélyen.
Lefeküdtem a küszöbre,
Legalább otthon fagyjak meg.
De én megsem ijedtem,
Sőt magam jól éreztem
S nevettem,
Mert a tréfát szeretem.

Virradatkor aztán engem
Ott találtak élettelem;
Rám fagyott a ruha szépen
S abba én magam is kérem.
A feleségem sirt s jajgatott,
Mi lesz vele, ha meghalok.
A két fiam s kis leányom
Forró vízzel locsolgatott;
Pedig már nem reszkettem
Sőt magam jól éreztem
S nevettem,
Mert a tréfát szeretem.

Vonal alatt megjegyzem, hogy a versnek néhol hosszabb a lába, esedezem ilyen helyen egy szuszra két szótagot énekelj.

U. i. Tisztelem és csókolom a Krisztinkát.

A—Dorján.

H I R E K.

— **Közügyülés.** A polgári önképzőkör f. évi jan. 23-án tartotta meg évi rendes közgyűlését. A közgyűlés iránt igen nagy volt az érdeklődés, mert mióta a kör fennáll, helyiségeiben egyszerre ennyi tag soha nem jelent meg. Ugy látszik, hogy lassan lassan majd csak eljön az idő, a mikor befognak látni a tagok, hogy a körre szükség van, s célja nem az hogy mennél olcsóbb italt lehessen ott kapni, hanem tulajdonképeni nemes hivatást kell, hogy teljesítse. A közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy miután a mostani tagdíjából a házbért csak úgy képes fizetni, mint azt eddig tette, ez pedig a kör hivatásához nem méltó a tagsági díjat évi 10 koronára felemelni. Ezen összeg aztán elegendő lesz, a helyiségek bérletére könyvtár gyarapítás, s egyéb kiadásokra. A jelenlegi helyről fél év múlva a kör eltávozik, mert a 900 korona bérletet, azért a kényelemért mit jelenleg élvez, nagyon s drágának találja. Az 1910 évi számadások a közgyűlés által jóváhagyottak. A tisztviselők mandátuma lejárván, az új választás megejtetett, s megválasztottak. Elnök: Osváth Zoltán, Igazgató: Török István, Pénztárnok: Lakos József, Könyvtárnok: Zeley Oszkár. Körgazda: Kádár Elek. Ellenőr: Darvas Lajos, Nagy József. Választmányi tagok: Blaskó Vithold, Hrehocsik László, Vágner Lajos, Gál Jenő, Péter Dezső, Zbrankó Gyula, ifj. Centner Ignác és Mandel Mór.

— **Hangverseny.** Az ózdi tisztí kaszinó f. évi február 5-én újraépült helyiségeinek felavatása alkalmából táncmulatsággal egybe kötött „hangversenyt“ rendez. A hangverseny iránt igen nagy az érdeklődés, de nem is csoda, mert már maga a műsor, ritka, kellemes estét ígér. Belépti díj személyjegy 2 K.

— **Mulatság.** A borsodnádasi ifjuság f. évi feb. 6-án szinelőadással egybekötött táncmulatságot rendez. Szinre kerül Abonyi Lajosnak „a betyár kendője“ című 4 felvonásos népszínműve. Belépti díj 1 korona.

— **Bőrfestési és chrómcsiszoló tanfolyamok.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a m. kir. technológiai iparmúzeum Budapesten bőrfestési és chrómcsiszoló tanfolyamokat rendez. Felvétetnek gyárosok, gyári alkalmazottak, timárok.

A tanfolyamok tartama 3-4 napra terjed s február 3-án kezdődnek. A festési gyakorlatokhoz szükséges bőrkötet a jelentkezők tartoznak magukkal vinni. A résztvevők féláru vasuti jegy kedvezményben részesülnek. Jelentkezni Kamaránk utján lehet.

— **A főváros legelső festészeti műterme.** A „RAFAEL“ fényképészei és festészeti műintézet, Budapest, VII., Rottenbiller utca 46, a mellett, hogy a főváros legelső ilyen műintézete még egyúttal feltűnően olcsó áraival is az egész országban nagy népszerűséget szerzet magának. Krétarajzok már 6 koronától, olajfestmények már 10 koronától rendelhetők díszes paszpaturával, Az intézet előzetes felvilágosítással díjmentesen szolgál. Megbízható képviselék mindenütt felvétetnek.

— **Segédjegyzők és községi alkalmazottak országos mozgalma.** Az ország segédjegyzői kara, valamint községi és körjegyzőségi alkalmazottai a „Közigazgatási Közlöny“ szerkesztőségének (Budapest, VII., Rákóczi 19.) kezdeményezésére helyzetük javítása és szolgálati viszonyaik rendezése céljából országos mozgalomhoz indítottak. A mozgalomhoz Bács-Bodrog vármegye, e segédjegyzői és alkalmazottai élén már több vármegye segédjegyzői kara csatlakozott, úgy, hogy az országos értekezlet és a „Segédjegyzők és községi alkalmazottak országos egyesületének“ megalapítása a legközelebbi idő alatt megtörténik. A mozgalom élén Dr. P. Ábrahám Dezső országgyűlési képviselő a lap főszerkesztője és Karácsony Gyula felelős szerkesztő állanak, kiknek közismert agitálása elég garancia arra, hogy a községi alkalmazottak kívánsága mielőbb teljesebben megvalósuljon.

— **Adómentes iparsó ára.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a denaturált iparsóra nézve 1910 évre is fentartotta az 1909 évre megállapított következő árakat: A tiszta iparsó ára száz métermázsán alóli mennyiségben métermázsánként 2 korona 77 fillér, a tisztátalan iparsó pedig 2 korona 37 fillér. Egyszáz métermázsára, vagy azon felüli mennyiségben az ár métermázsánként a tiszta iparsónál 2 korona 40 fillér, tisztátalan iparsónál 2. korona. Ez az ár az iparsónak a vezérigénynökség szigetkamara és marosújvári denaturáló telephelyén való átvétele esetére bir érvényesül; Szigetkamara azonban a fentebbiekben megállapított árakhoz még a bányahelyekről való szállításért járó díj fejében métermázsánként 18 fillér hozzászámítandó. Az iparsónap az ország egyéb helyein való átvétele esetére, az itt megállapított árak a szigetkamara illetőleg a marosújvári denaturáló teleptől járó vasuti szállítási díjakkal emelkednek.

— **Pótvásár.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte. miszerint Mezőcsát községben a múlt évi december hó 30-ra esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi február hó 7-én pótvásárt tartassék.

A közönség köréből.*)

Tisztelt Szerkesztő ur! Becses lapja valamelyik legközelebbi számában alábbi soraimnak sziveskedjék helyet adni.

Mint vidéki ember gyakrabban bejárom Ózdra sőt mondhatom, hogy minden hangversenyen jelen is vagyok. Mindig látom, hogy az olvasó nagytermében a helyek számozva vannak, tehát a helyelfoglalás szempontjából is ezt szem előtt kellene tartani. Egyszer mászor így is áll a dolog, de ha már nagyobb közönség ígérkezik, akkor a legtöbb ember tekinteten kívül hagyja a számozást és a mások helyét foglalja el. A múlt vasárnap esti színházon is mindenki oda ült, ahová akart s a zavart meg az a körülmény is növelte, hogy a székek jó része egyáltalán nem volt megszámozva. Hát ezt az anomáliát pedig mindenképpen meg kellene szüntetni. Azt hiszem, hogy az Olvasó Egyletnek módjában volna valami féle állandó számozásról gondoskodni, mert ez esetben zavar kevésbé fordulhatna elő. Abban a reményben, hogy szavam illetékes helyeken megfontolásra vezet, tisztelettel maradok

Egy vidéki.

SZÍNHÁZ.

A színházi előadások sorát epizódyszerű kitéréssel a múlt szombaton, a társulati összes személyek részvét.ével rendezett farsangi kabaré váltotta fel, amelynek úgy nagy egészében vizsgálva szép sikeréről emlékezhetünk meg. Sajnos, hogy egy pár szabadabb kiszólással a gyöngébb nemet kényelmetlen helyzet hozták. Kérjük is Rác Dezsőt, más ilyen alkalommal nagyobb óvatossággal conferáltasson, nehogy a nagy közönség érzékenyebb részének panaszra lehessen oka.

Egyébként az elmúlt heti előadásokról dicsérettel kell megemlékeznünk. A hét elején három új darab került előadásra. Vasárnap az „Erdészleány“ operett ment, zsufolt ház előtt. Elmondhatjuk, hogy a színházi szezonnak ez ideig a legsikeresebb darabja. Szövege, zenéje kedves és rokonszenves, a dekoráció pedig e lehetőségig hű volt. A címszerepben Füzes Lenke, Krisztina, a kitünő naiva kedveskedett. II. József császárt Kovács Andor alakította, a tőle már ilyen szerepekben szokott komolysággal. Nyárai Rezső, az udvari szabó, ötleteivel és kupléival állandóan jó hangulatban tartotta a közönséget, Németh János, Török Cornélia és Bodán Margit ez utóbbi a cigányleány szerepében volt jó. Kedves, csengő hangjával tünt ki. Zoltán Ilonka, akivel közönségünk csak most kezd megismerkedni. Dicsérettel kell megemlékeznünk Intódy Oszkár karnagyról is, aki az egész darabot a legnagyobb figyelemmel és gonddal tanította be. Akár a magán-számokat, akár a kar énekeit néztük, mindenhol csak az alapos készület lehetett tapasztalni.

Hétfőn megint premier-előadás volt. Lengyel Menyhért: „Taifun“ c. 4 felvonásos színműve ment. A komolyabb s inkább tragikus tárgyú darab, tartalmát illetőleg — a japán egymindnyájukért elv szembeállítás a szabadelvű nyugattal, — határozottan értékes és tanulságos. Örömmel láttuk az áldozatkészséget is, hogy a darabot — amennyiben csak vidéki színpadon lehetséges — a legnagyobb figyelemmel adták elő. A darabot Kovács Andor mind dr. Tokeramó vezette, mellette Otvösről kell dicsérettel megemlékeznünk. Mezey és Bodán a darab egyedüli női szereplői, továbbá Németh, Csáky és Nyárai alakításai szintén darabszerűek voltak.

Kedden a „Táncos huszárok“ került előadásra. Rácék a múlt évben is bemutatták nekünk ezt a darabot, de a mostani határozottan jobban ment. A zenéje most tisztább volt és újabb jelenetek kerültek a darabba.

Szerdán „Sári bíró“, Mórócz Zsigmond parasztvígjátéka ment, szintén premier darab. A legnagyobb érdem Csáky Antalt illeti, aki mellett Török Cornéliát, a mindig jó színésznőt és Bognár Jánost kell megemlítenünk. Jó kis falusi leányzó volt Lizi szerepében Mezey Ella. Németh János, (Varju) és Bodán (Veroni) egészen a darab keretébe illettek bele.

Csütörtökön „A szökött katona“ ment újból az alkalomból, hogy Bognár János 30 éve működik a színészi pályán.

Pénteken, másodszer a „Hivatalnok urak“, szombaton a „Fuzsitus kisasszony“ vasárnap pedig a „Smok család“ került színre, amelyekről majd a jövő számunkban fogunk megemlékezni.

A hét folyamán a „Bunda“ „Luxemburgi gróf“ és „Rébusz báró“ ujdonságok mennek.

SZERESZTŐI ÜZENETEK

Tzky. Köszönjük adott alkalommal a lapunknak.

Poéta. Vettük. Az egyik munkatársunk a múlt számban „prologust“ is írt hozzá, a melynek a közönség eljövendőtől kérik.

Szerkesztésért Kádár Elek felelős.

Hol szerzi be nyomtatvány szükségletét ?

Mert csinos és izlése munkák, szolid árban az „Ózdi Járási nyomdában“ készülnek!

TANULÓ
fizetéssel felvétetik
az „Ózdi Járási nyomdába“

Nagy pénzmegtakarítás!

Egy 320 koronás fonográf teljesen új. A jelenkor legtekélyesebb fonográfja, mely a hangot tisztán és érthetően visszaadja, továbbá egy 240 koronás Gramophon mely a legtekélyesebb hangverseny dobozzal és egy 100 koronás membráimmal van felszerelve. Elutazás miatt **minden elfogadható árban** eladó.
Bővebbet az „Ózdi Járási nyomdában.“

Tanuló felvétetik

Linassi Sándor kőfaragómester üzletében
Rozsnyón

Nagy baj

történt a napokban Ózdon, a toronyóra megállott, s a pontos időt nem tudta senki megállaptani, pedig a pontos idő
== mindig megállapítható ==

Guttman S. órás és ékszerésznél

a hol a legkitünőbb minőségű s pontos járatu órák kaphatók. Ugyanitt aranyemüek, ékszerrek, látszerrek, gramophonok, lemezek, a legnagyobb választékban beszerezhetők.

ELADÓ.

Ózd község határában 2 drb. szőlős egymás mellett 1254 jól ápolt és gondozott 8—10 éves erős tőkékkel igen nagy és bőtermésű cseresznye fával a legnagyobb faj diófával 200 drb. alma, barack, szilva, fákkal továbbá **6 darab** 1/2 és 1 vékás I-ső rendű vető földel **erdő legelővel** az összes egygyütt szabad kézből tehernélkül 1500 forintért eladó vagy egygyenként is megvehető.

SOBOR FERENCZ ÓZD.

Hirdetéseket

méltányos árban közöl, s **állandó** hirdetésekre kedvező ajánlatot tesz

az „Ózdi Hírlap“ kiadóhivatala.

Eternit pala.

Állami kísérletezések részéről a jelenkor legjobb tetőfedő anyagjának jelöltetett meg, mely évtizedeken át semmiféle javítást nem vesz igénybe. Azonkívül csekély súlyánál fogva kitünően alkalmazhatók: **Régi zsidely-, cserép-, szalma- és kátránylemeztetők** átfedésénél a tetőszék megerősítése nélkül. Gazdasági épületekre kiválóan alkalmas.

Elárúsítási hely ózd és vidékén

Fodor József

bádogosmesternél.
községházával szembe.

Ugyanitt mindennemű bádogosmunkák a legmaszivabb kivitelben készíttetnek el.

LINASSI SÁNDOR

kőfaragó mester
Rozsnyó (Gömörm.)

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Ózdon (Pusztavaszvár) Schnitzer Lipótné házában lévő sarkraktáromat teljesen felszerelve a vasuti állomás átellenében levő Drótos István házába helyeztem át.

Bármily gránit-, Syenit-, márvány- és terméskövekből a kőfaragó szakmába vágó épület-, templom-, butor-, temetői- és szobrász munkákat

versenyképes szolid árak

mellett elvállalom.

Fent felsorolt s általában az e szakba vágó javításokat is készséggel elvállalom.

Becsés megbízásait kérve vagyok eljes tisztelettel.

Linassi Sándor

BALI és lakodalmi meghívók, eljegyzési kártyák, névjegyek stb. a legjutányosabb árban készülnek az „ÓZDI JÁRÁSI NYOMDABAN“, hol mindennemű

könyvkötői munkák is elfogadtatnak.